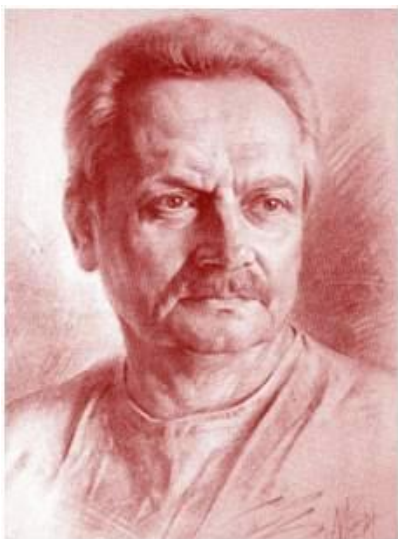

2010 рік

1. Іванов Дмитро Йосипович

2. Лавро Костянтину Тихоновичу

1. Іванов Дмитро Йосипович, поет – за книгу поезій «Село в терновому вінку».

Відомий український поет і журналіст Дмитро Іванов народився 22 жовтня 1946 року у селі Тарасівка Новгородківського району Кіровоградської області. Після закінчення школи працював у рідному селі. Повоєнне дитинство та важка селянська праця згодом знайдуть відображення у його поезії.

Армійську службу Дмитро Іванов відбував у залізничному полку міста Чернігова. Відвідував засідання обласної літературної студії при редакції газети «Деснянська правда». Перша поетична збірка Дмитра Іванова «Зерно і любов» побачила світ у 1977 році. Справжній літературний успіх прийшов до нього 1976 р. на Ірпінському семінарі молодих літераторів. Робітник теплиці з радгоспу імені Фрунзе Чернігівського району вразив присутніх новизною тематики і своєрідністю її художнього втілення.

А незабаром у видавництві «Молодь» побачила світ книга поезій Дмитра Іванова «Зерно і любов». Услід за нею у «Веселці» виходить збірка для дітей «Грай, сопілонько моя». Дмитро Іванов стає лауреатом обласної літературної премії імені Олекси Десняка. За книгу «Заповіти мого роду» його удостоєно Республіканської літературної премії ім. М. Островського.

Дмитро Іванов бере активну участь у громадському житті. Він – учасник численних семінарів, декад, форумів, фестивалів літератури, які проводяться в країні і за рубежом. Невдовзі вийшли з друку його нові книги «Стремено» та «Маминих слів чорнобривці». Плідно орючи та засіваючи поетичну ниву, Іванов закінчує філологічний факультет Київського державного університету ім. Т. Г. Шевченка, працює в обласному Будинку народної творчості, а потім переходить на роботу до редакції газети «Гарт», яку очолює з 1991 року. За цей час він стає заслуженим журналістом України, лауреатом престижних літературних премій – державної імені Івана Нечуя-Левицького (1997) та міжнародної української імені Григорія Сковороди (2001) та літературної премії імені М. Коцюбинського (2008 р.)

З 1991 року по 2007 рік – це період поетичного мовчання Дмитра Іванова. Багато часу відбирала журналістська діяльність, а, мабуть, найголовнішу причину згодом висловив Дмитро Талалай: «Сподівання на відродження села ні за часів сумнозвісної перебудови, ні після здобуття Україною незалежності не справдилися. Навпаки. І приголомшена зневірена Муза Д. Іванова мовчала майже два десятиліття». У 2007 році у Чернігівському видавництві «Трійця» виходить книга Дмитра Іванова «Здрастуйте! Я повернувся!», яку було представлено на здобуття Національної премії імені Тараса Шевченка за поданням колективу Чернігівського літературно-меморіального музею-заповідника Михайла Коцюбинського. Значна частина книги – це балади: про дитинство, про тяжкі повоєнні роки, про реалії сільського життя, про близьких людей, про матір. Наступна книга Дмитра Іванова «Село у терновому вінку» побачила світ у 2008 році. Головна змістова суть книги стисло і вичерпно означається б вже самою назвою, за якою криється трагічна доля українського селянства. «...На кожній бо її сторінці «горить свіча» його люблячої і зболеної «душі». І саме воно, це тремтливе світло поетової душі, зрештою, й визначає зміст його освяченої щирістю книги», – відзначає Сергій Тихолоз.

Дмитро Іванов у 2010 році став лауреатом Державної премії імені Тараса Шевченка за збірку «Село в терновому вінку». Після отримання Шевченківської премії (2010 р.), в інтерв'ю, яке підготувала Наталія Потапчук, він казав: «Я знаю, що слава – товар не вигідний: коштує дорого, а зберігається недовго. Тому планку треба тримати завжди, щоб вона на жоден міліметр не опускалася. Тобто, бути у вічному пошуковому русі. І я це роблю. Я записую, а потім використовую почуті десь слова. В моїх віршах чимало неологізмів, багато маловживаних слів... Я працюю і маю намір віршувати й надалі». Наприкінці вересня 2011 року Дмитра Іванова було обрано головою Чернігівської обласної організації Національної спілки письменників України.

У 2014 Дмитро Йосипович видав книгу «Родинний вітер».

Дізнатися більше:

75 літ Кіровоградському літературному об'єднанню «Степ»: Дмитро Іванов // Степ. – 2016. – № 2. – С. 76-78: портр.

Базилевський В. О. Цеховий майстер Дмитро Іванов: Імпресії та медитації / В. О. Базилевський // Літературна Україна. – 2010. – 4 лютого. – С. 6.

Базилевський В. О. Цеховий майстер Дмитро Іванов / В. О. Базилевський // Степ. – 2016. – № 2. – С. 78-83.

Дмитро Іванов. «Що черевики дешевші, то голосніше риплять» // Літературна Україна. – 2010. – 28 січня. – С. 1, 3.

Короненко Світлана. Дарунок читачам і літературі: Поезія Дмитра Іванова / Світлана Короненко // Літературна Україна. – 2010. – 4 березня. – С. 6.

Короненко Світлана. «Трагічність тем твоїх упертість...»: Літературний профіль Дмитра Іванова / Світлана Короненко // Літературна Україна. – 2011. – 24 лютого. – С. 14.

Про присудження Національної премії імені Тараса Шевченка: Указ Президента України від 4 березня 2010 р. № 285/2010 // Урядовий кур'єр. – 2010. – 12 березня. – С. 4.

Самелюк Наталія. Простота і глибінь поезії Дмитра Іванова: (за збіркою «Село в терновому вінку») / Наталія Самелюк // Українська мова та література. – 2011. – № 13-16. – С. 64-68.

Слабошпицький Михайло. «Трагічних тем твоїх упертість...»: 3 нотаток про поезію Дмитра Іванова / Михайло Слабошпицький // Літературна Україна. – 2009. – 12 листопада. – С. 1, 6.

Сорокіна Лариса. «А пам'яті не перейду»: Урок за творчістю Д. Й. Іванова лауреата Національної премії ім. Т. Г. Шевченка 2010 року / Лариса Сорокіна // Українська література в загальноосвітній школі. – 2011. – № 2. – С. 27-30.

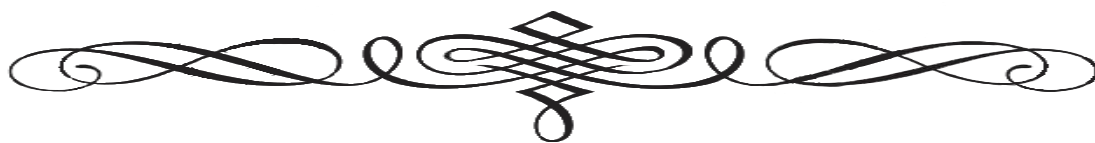
Талалай Леонід. Село в терновому вінку: про Дмитра Іванова - першого і останнього поета села в нашій поезії, лауреата Шевченківської премії 2010 року / Леонід Талалай // Українська культура. – 2010. – № 1-4. – С. 13.

Френчко Людмила. Шевченковские лауреаты: Про выставку, посвященную литераторам-землякам – лауреатам Национальной премии Украины имени Т. Г. Шевченко / Людмила Френчко // Ведомости плюс. – 2011. – 25 марта. – С. 6.

Шевченківські лауреати: 2010 р. // Літературна Україна. – 2010. – 25 лютого. – С. 1.

Щербина Світлана. «...так хотілось світ зробити добрішим!»: Урок-знайомство із творчістю Дмитра Іванова в 7 класі / Світлана Щербина // Дивослово. – 2011. – № 7. – С. 25-29.

Яровий Олександр Поет і молодість: Дмитро Іванов – лауреат Шевченківської премії / Олександр Яровий // Літературна Україна. – 2010. – 11 березня. – С. 8.

2. Лавро Костянтин Тихоновичу художнику-ілюстратору за ілюстрації до творів класиків вітчизняної літератури та монументальні розписи на тему українських народних казок у Державному академічному театрі ляльок у Києві.

Кость Лавро –
книжковий графік.
Заслужений художник
України (з 2017 р.).

Народився 11
березня 1961 року у м.
Новоукраїнка
Кіровоградської області.

Освіта:
Республіканська художня
школа ім. Т. Шевченка
(м. Київ, 1979 р. у Є. Звездова), факультет книжкової графіки Українського поліграфічного інституту ім. І. Федорова (тепер Українська академія друкарства у Львові, 1988 р.; у І. Остафійчука та Ф. Гуменюка).

З дитинства захоплювався малюванням і мріяв стати професійним художником. У 1979 році після закінчення Художньої школи Кость Лавро був призваний до армії. Закінчивши військову службу, вступив до поліграфічного інституту імені І. Федорова У період навчання в інституті Кость Лавро багато експериментував, намагаючись синтезувати елементи різних художніх напрямків в мистецтві і знайти свій особистий шлях.

У 1988 році Кость Лавро пішов працювати художнім редактором у журнал «Барвінок», пізніше у «Соняшник» та видавництво «Дніпро», де оформив понад двадцять книжок для дорослої аудиторії.

У 90-тих підготував серію цікавих ілюстрацій для видавництв «Свенас», «Криниця», «Довіра», «Грайлик». Співпрацюючи з «Криницею», виконав ілюстрації до книжок: «Колобок», «Курочка ряба», «Ріпка», «Лисиця та Журавель», «Пан Коцький», «Кирило Кожум'яка», «Солом'яний бичок»,

«Рукавичка», виявивши себе вмілим художником-анімалистом. У 1992 році Іван Малкович організував дитяче видавництво «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» і запросив К.Лавра до свого колективу. Згодом Кость Лавро обійняв посаду головного художника. За період роботи у видавництві «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» Кость Лавро підготував яскраві ілюстрації до книжок: «Дитяча Євангелія» (1993 р.), «Улюблені вірші» (1994, 2004, 2006, 2008 рр., разом з В. Ковальчук, О. Штанко та ін.), «Пан Коцький» (1997, 2005 рр.), «Абетка» (1999 р.), «Росла собі ялиночка» (2002 р.) «Котик та півник», «Хатка, яку збудував собі Джек», «Їде мишка», «Падав сніг на поріг», «Різдвяна рукавичка», (2001-2002, серія «Міні-диво»), «Козак Петро Мамарига» (2002 р.), «Різдвяна рукавичка» (2004 р.), «Улюблені вірші-2» (2005 р., разом із колективом художників-ілюстраторів), «100 казок». (2005-2008 роках, 1 та 2 томи, разом з художниками В.Єрком та ін.), «Ніч перед Різдом» (2005, 2007 рр.), «Гуморески» П. Глазового (2007 р.), «Казка про котика та півника» (2008 р.), «Співомовки козака Вінка Руданського», «Дитяча Євангелія» (нова, доповнена ілюстраціями), «Повісті Гоголя. Найкращі українські переклади у 2-х томах» (2009 р.). Співпраця з видавництвом «Розумна дитина» сприяла створенню ілюстрацій до книг: «Ой розходися-розвеселися! (2006 р.), «Пригоди Бравого вояка Швейка» (2007 р.), «Колискові» (2009 р.), «Лисичка-сестричка», «Коза-дереза», «П'ять поросят», «Зайчик» (2010 р.). Його творчістю зацікавилися іноземні видавництва «Альфред Кнопф» (США); «Бард-прес» (Франція), які ознайомили дітей різних країн світу з англійською і французькою версіями популярних українських народних казок «Котик та півник», «Різдво Великого Вовка» та ін. Протягом декількох років талановитий український графік виконував яскраві ілюстрації на замовлення французького журналу для дітей «Romme d'Arі».

Кость Лавро створив свій – неповторний, яскравий і, водночас, глибоко національний стиль.

Дізнатися більше:

Роботи автора

Воронько П. М. Не будь, мала, козою: вірші / П. М. Воронько; худож. К. Лавро. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2016. – 32 с.: іл.

Глазовий Павло. Гуморески: старі й нові / іл. К. Лавро / П. Глазовий. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2009. – 336 с.: іл.

Ільченко О. Загадкові світи старої обсерваторії: пригодницька повість / О. Ільченко; худож. К. Лавро. – К.: Грані-Т, 2009. – 96 с.: іл.

Їде мишка: вірші / худож. К. Лавро. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2002. – 16 с.: іл.

Ліндгрєн А. Сонячна галявина: казки / А. Ліндгрєн; пер. зі швед. Г. Кирпа; худож. К. Лавро. – К.: Махаон-Україна, 2011. – 80 с.: іл.

Різдвяна рукавичка: українська народна казка / худож. К. Лавро. – К.: А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА, 2016. – 25 с.: іл. – (Для малят від 2 до 102).

Терєн В. В. Хлопчик з планети «Ч» та Вогняні Пси: повісті та оповідання / В. В. Терєн; худож. К. Лавро. – Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2013. – 286 с.: іл.

Про автора

Кость Лавро. – К.: Балтія-Друк, 2016. – 95 с.: іл.

Костянтин Тихонович Лавро // Шкільна бібліотека. – 2013. – № 3-4. – С. 39-40.

Таран Людмила. Новий образ Костя Лавра / Людмила Таран // Слово Просвіти. – 2013. – 2-15 травня. – С. 14.

Шевченківські лауреати: 2010 р // Літературна Україна. – 2010. – 25 лютого. – С. 1.

Шевченківські лауреати 1962-2012: енциклопедичний довідник / авт.-упоряд. М. Лабінський; вст. сл. Б. Олійника. – 3-є вид., змін. і доповн. – К.: Криниця, 2012. – 864 с.

Яновська Людмила. Кость Лавро: «Із французами взаємно оторопіли біля Бессарабки»: інтерв'ю з головним художником видавництва «А-БА-БА-ГА-ЛА-МА-ГА» / Людмила Яновська // Урядовий курєр. – 2010. – 25 грудня. – С. 7.

Янчуков С. Земляків-лауреатів найвищої премії додалося / С. Янчуков // Народне слово. – 2010. – 30 березня. – С. 5.